

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Campubí i Enric Rimbau

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Atenció: demagogia

La immigració és un fenomen complex, que genera efectes no sempre pre-
visibles ni controlables. La història de la humanitat és plena de moviments
de grans grups de població que han desembocat, gairebé sempre, en trans-
formacions socials significatives.

Els Països Catalans han estat, els darrers deu o quinze anys, una zona de recepció
prioritària de grans quantitats de mà d'obra provinent de diverses àrees del Ter-
cer Món. Aquests corrents migratoris es devien a una fortíssima demanda de mà
d'obra no qualificada destinada, bàsicament, al sector de la construcció i el dels
serveis. Entre els últims anys del segle XX i la primera dècada del XXI, centenars
de milers de persones van arribar –la immensa majoria clandestinament– per in-
tegrar-se en una economia que semblava destinada a un creixement exponencial
i perpetu.

Però no. La construcció ha deixat un milió de pisos per vendre a tot l'estat
espanyol, la major part dels quals continuen amb el cartell penjat a l'àrea de la
Mediterrània. Promocions enormes, residencials o turístiques, van ser una font
de creació de valor extraordinària que va generar un flux excepcional de diners
i feina per a tothom. I ara, quan el sistema ha entrat en crisi, apareix l'amenaça
d'exclusió d'aquests sectors socials, molt vulnerables socialment perquè disposen
d'una xarxa de suport familiar menor.

Enmig d'aquest context, és lògic que apareguin ofertes polítiques que incideixin
en la immigració com a problema. Es tracta de partits i associacions que proposen
solucions suposadament fàcils per a problemes complexos. És el cas, per exem-
ple, de Plataforma per Catalunya, una formació xenòfoba, amb epicentre a Vic,
que desvirtua el mapa polític en unes quantes poblacions catalanes amb índexs
alts d'immigració. Ara, el seu líder, Josep Anglada, amenaça d'introduir aquesta
mateixa metodologia al Parlament de Catalunya, amb l'efecte d'amplificació que
això implicaria.

Però el fet més paradoxal és que el Partit Popular de Catalunya hagi entrat en el
mercant electoral de la xenofòbia. L'estratègia del PP a Badalona –la tercera ciutat
de Catalunya– és paral·lela a la del Front Nacional a França o la Plataforma per
Catalunya a Osona: aconseguir un nivell suficient d'agitació social i política per
extreure'n rèdits polítics immediats. Una estratègia impròpia d'un partit que té
responsabilitats de govern a multitud d'ajuntaments del País Valencià i les Illes
–sense comptar la mateixa Generalitat valenciana– i que aspira a normalitzar la
seva presència institucional al Principat.

Als nostres lectors

Badalona és una ciutat de 220.000 habitants. Com mol-
tes altres, ha rebut diverses onades migratòries que, mal
que bé, han anat dibuixant el caràcter i l'estructura d'una
població urbana densa i desordenada. Aquesta setmana
hi hem volgut posar la lupa perquè allà es viu un curiós
fenomen polític i social vinculat a l'estratègia del Partit
Popular. El seu candidat, Xavier Garcia Albiol, espera
ser el primer alcalde d'una gran ciutat catalana que
arriba al càrrec gràcies a una pressió extrema sobre la
qüestió dels immigrants. El fet és que, a Badalona, el
PP hi capgira les enquestes a favor seu i veu a tocar una
alcaldia que mai no s'hauria imaginat a través d'una
campanya legal. Un experiment que, de fet, ningú no sap com es pot acabar.

Salvador Cot